

Pladespilleren.dk

Ansuz Digitalz Diamond USB – kr. 18.000 for 2 meter (15.000,- 1 meter)

- www.ansuz-acoustics.com

Dyrholm Audio X-Series USB – kr. 8.800 for 1 meter - www.dyrholm.audio.dk.

Tellurium Q Ultra Silver USB – kr. 3.800 for 1 meter - www.high-performance.dk

Tellurium Q USB Statement (prototype) - ca. kr. 15.000 for 1 meter - www.high-performance.dk (tilføjet nov. 2017)

SoTM tX-USB Ultra - kr. 9.800,- www.studiosound.dk

Senest opdateret 10. september 2017 / opfølgning 16. november 2017 - se nederst på siden

Digitale fix-faxerier

Selv om jeg er rigtig meget til det analoge, så er jeg også til musik! Absolut til musik, for ellers var der ikke nogen grund til alt det udstyr, der fylder min stue. Mine lydkilder er plader og spolebånd, samt digitalt via medieserver, streamet eller CD. I dag er det digitale primært i form af rippede CD'er eller downloadede filer, som bliver lagt på min Aurender S10 medieserver. Den er så forbundet via en asynkront USB forbindelse til min kombinerede forforstærker, DAC og digitale filter.

For ca. 3 år siden prøvede jeg en del forskellige USB kabler og fandt frem til, at der var forskel. Ofte større forskel end på mange analoge kabler. Men nu er der sket en del indenfor området og udvalget er blevet større. Der findes også filtre og aktive enheder til behandling af digitalsignalet. Her kigger jeg så nærmere på en lille håndfuld USB kabler i den absolutte top samt en aktiv løsning.

Hvad er USB?

Universal Series Bus – tja, noget så usexet står det for. Reelt et kablet udviklet til at forbinde en PC med omgivelserne, f.eks. en printer et tastatur eller en mus. Her taler vi om USB 2.0, der kom omkring år 2000. Der er specificeret til at kunne transmittere 480 mB/sek, hvilket burde være rigeligt til vort formål, selv med HD filer. Der findes også et 3.0 kabel med ca. 10 gange højere transmissionshastighed, men så vidt jeg ved, bruges det ikke til hifi. Du kan læse meget mere om USB her: <http://www.allusb.com/usb-explained>

Sådan gjorde jeg.

Alle kablerne blev prøvet mellem min Aurender S10 medieserver og min DAC. Jeg slæbte også kablerne med til en ven hvor de blev prøvet mellem hans medieserver og EMM Labs DAC2X. Endelig har jeg også i enkelte tilfælde prøvet nogle af mulighederne mellem PC og DAC i en PC der er meget langt fra optimal til afspilning af lyd. De tre afprøvede kabler er alle det ypperste af hvad producenterne formår. Altså toppen af deres USB kabler.

Musik - (noget af det, der blev lyttet til):

Lorde / Melodrama (Tidal hifi)
Paul Simon / Stranger to Stranger (24 bit/96 khz)
Eva Cassidy / Songbird (CD rip)
Diana Krall / Turn up the Quiet (24 bit/ 192 khz)
Mike Oldfield / Return to Ommadwan (16 bit/44 kHz)
Yello / Toy (16 bit/44 khz)

Ansuz Digitalz Diamond USB.

Ansuz Acoustics er lige som Aavik Acoustics for nyligt skilt ud fra søsterselskabet Raidho Acoustics, kendt for deres fremragende højttalere. Der er således nu tale om tre selskaber, der dog arbejder tæt sammen. Jeg har tidligere lagt et øre til nogle få Ansuz kabler fra den billigste POM serie, men denne gang var det toppen af hvad Ansuz kan præstere. USB kablet kom i en meget stor brun papkasse. Jeg blev dog forsikret om, at det normalt kom i en finere emballage. Ansuz går dog ikke så meget op i, at lave flotte kasser. Som de sagde: "de kan så fylde op på loftet. Hellere bruge pengene på indholdet".

Som nævnt starter Ansuz kabler med POM serien, fulgt af Aluminium, Ceramic og toppen Diamond. Hertil er så kommet budgetserien X. I alle serier finder man et stort udvalg af signalkabler, højttalerkabler, netkabler og som her, digitalkabler. Ansuz Digitalz Diamond kom i en to meters længde. Et meget flot kabel med en nærmest

slangelignende sølv og kulfiber kappe samt solide stik. Midt på kablet er der en lille fortykning med et eller andet hemmeligt indhold. Prisen på ca. 18.000 kroner virker afskrækkende (ca. 15.000 for 1 meter). Det gjorde det også på mig, men så er der jo alle de andre alternativer i de mere prisvenlige serier. Et sæt RCA signalkabler i Diamond serien koster ca. 85.000 kr., så i den sammenhæng er USB kablet ikke så afskrækkende.

Der var heldigvis ikke en masse pseudovidenskabelige forklaringer om, hvad de har kommet i kablet. Ansuz oplyste, at de ikke er tilhængere af at overloade publikum med alt for meget high-tech vrøvl om mystiske materialer mm. I stedet skal produktet selv bevise sit værd. Men der er selvfølgelig noget teori bag hvordan Ansuz når frem til det endelige resultat. Med USB kabler såvel som analoge kabler lægges der vægt på de samme egenskaber. Et digitalt signal bliver overført analogt, hvorfor en god jording og effektiv skærmning er essentielt vigtige egenskaber.

Lyden af Ansuz

Da jeg kontaktede Ansuz. var de mere indstillet på, at låne mig et komplet sæt kabler, så det var deres hele vejen igennem. Men her drejer det sig dog kun om USB signalet fra signalkilde til DAC. De testede kabler fik således alle samme betingelser. På et senere tidspunkt kan det være, jeg vender tilbage til andre af Ansuz kablerne.

Igen måtte jeg sande, at der er forskel på USB kabler. Den er ikke stor, men stor nok til at man hører det klart. Jeg startede op med Lorde/Melodrama. Hvor isæt stemmen står flot på den nye plade.

Der gengives meget homogent og umiddelbart med et bredt lydbillede, hvor alt hænger sammen. Intet bliver fremhævet på bekostning af noget andet. Man kan sige, at der ikke er nogle "huller" i lydbilledet som er meget nøgternt og neutralt. Alligevel fornemmer man at toppen er let tilbageholdende og rummet bag højttalerne en tand mindre luftigt og frit. Her kunne jeg forestille mig at en form for symbiose med andre Ansuz kabler vil få det helt til at virke noget anderledes. Men det er blot et gæt. Til gengæld var lydbillet rykket lidt på afstand, så man får ikke musikerne op på skødet. Dog stadig med stemmen præcis og svævende i lydbilledet. Der var godt med magt og umiddelbart også en god fasthed og slagkraft i bunden. Tendenserne var lidt hen af det jeg også skulle oplevede på SoTM boksen (se herunder), dog i lidt mindre udtalt grad. Altså en stram og meget impulsvillig bund med vægt bag. Men alt i alt en lidt mere varmt klingende og tilgivende gengivelse med fokus på vægten og det fysiske i lydbilledet. Imponerede at et digital kabel kan gøre så stor forskel.

Hele tiden værdsatte jeg sammenhængen og måden at lægge det store brede lydbillede ud bag højttalerne, så intet blev fremhævet på bekostning af noget andet. En nærmest holistisk måde at gengive på, hvor det hele bare virker korrekt og naturligt. Fornemt! Man kan bare gætte på, hvad en kombination med andre kabler fra Ansuz vil kunne gøre?

Dyrholm X-series

Jeg mødte John Dyrholm for ca. 10 år siden til Supertræf afholdt af Viborg hifi-klub. Det passer så meget godt med at han nu har introduceret X-series i anledning af hans 10 års jubilæum. Programmet indeholder dog mange forskellige kabler, men X-series er toppen og det bedste Dyrholm kan præstere.

Kablet leveres i en fornem trækasse med skydelåg. Ifølge Dyrholm ligger timers udvikling og afprøvning bag kablet. Flere venner har lagt ører til og været med i udviklingen. X-series USB er opbygget med flere tynde sølvledere individuelt isoleret med bomuld. Det er splittet om i to med henholdsvis signal og stel/5 volt forsyning.

Lytteindtryk.

Det første jeg bemærkede var luft og præcision oppefter i frekvensområdet. Diana Kralls stemme stod luftigt og nærmest svævende i lydbilledet. De øvre oktaver viste en tydelig bedre formildning af de små detaljer. Der var helt klart mere plads og dybde i lydbilledet og mere præcision. Efter et par dage bemærkede jeg hvordan forkanter og dynamik blev mere udtalt. Yello var mere voldsom og fast og med bedre kontrol nedefter. Det samme kan siges om mikrodynamikken. Anslag på piano eller guitarstrengene stod distinkt i lydbilledet. Det var tydeligt, når jeg skiftede tilbage til mit tidligere ellers rigtigt gode USB kabel, hvor det hele blev mere mat, langsomt og lydbilledet lukkede ned. Altid godt at kunne gå den anden vej og sikre sig, at man ikke er helt galt på den.

X-Series havde en let tendens til at male med en lidt bred pensel og gøre instrumenter og stemmer lidt bredere og mere "lækre". Der fornemmes en vilje til at trække detaljer frem i de øvre oktaver. Dog uden at det på nogen måde kammer over og bliver direkte pågående. Tvært imod er der hele tiden de store lækre lydbilleder bag højtalerne. Det er spændende og der sker en masse, men homogeniteten er ikke helt på højde med Ansuz. Rummet er mere luftigt gengivet og i forhold til Tellurium er der lidt mindre overblik, som om der sker mere på samme tid men helt uden evnene til 100 % at skille tingene ad.

Altså leverer Dyrholm X-series store flotte klangflader, hvor der rigtigt bydes på en masse lækre detaljer i de øvre oktaver. Et kabel man ikke bare lige piller af igen, men læner sig tilbage og nyder musikken.

Tellurium Q Ultra Silver USB

Tellurium er efterhånden et kendt og velanskrevet engelsk kabelmærke. Denne topmodel i deres USB serie er et forholdsvis stift kabel, men alligevel fleksibelt nok til at det passede ind bag mine apparater. Der er ikke så mange oplysninger og heller ikke meget at se på kablet. Gedigent opbygget med sølvledere. Ingen yderligere oplysninger, men 60 dages returret og vær venlig selv at lyt og bedøm!

Lyden af Tellurium Q

Overordnet leveres der masser af ro og præcision. Lorde er lige trådt et skridt tilbage væk fra højttalerne og der er luft, luft, luft omkring det hele. Lydbilledet er tydeligt anderledes med en større adskillelse af højre, venstre og midt. I starten af Paul Simons "Insomniac"s Lullaby er der meget langt væk lidt trafikstøj. Det står mere klart i lydbilledet og der er simpelthen mere plads og større ro over det hele. Derfor virker punktformigheden meget besnærende og det hele står svævende i lydbilledet. Stemmer står super stabilt, men det går lidt ud over den højre/venstre sammenhæng, som især Ansuz kablet magter. Der er ikke så meget luft og rum opefter som Dyrholm, men så alligevel. Kablet gør det på sin egen måde med en distinkt og meget præcis lidt sprød fysisk gengivelse af de øvre oktaver. Generelt er lydbilledet stort og dybt og ligger pænt bag højttalerne, hvis optagelsen kræver det. Stemmer – f.eks. Eva Cassidy – står super punktformigt og tilbage i lydbilledet lækkert adskilt og meget afslørende med sort baggrund. Lydbilledet er bredt og der er ryddet op, så alle detaljerne står mere distinkt. Toppen gengives let fremhævet, hvilket er med til at skabe de mange detaljer. Nogle vil sige analytisk og meget hifi-korrekt. Jeg vil sige, præcist og afslørende.

Et spændende og meget levende kabel. Der sker bare noget mere og det hele virker levende og dynamisk. Evnen til at lytte igennem og skille ud er dog den helt store force.

... og så til noget helt andet.

SOtM tX-USB Ultra. Soul Of the Music står forkortelsen for og det lyder da meget tiltalende. Her har vi et aktivt system der sættes mellem kilde og DAC indgang. I det følgende vil jeg blot kalde den "SOtM".

SotM fungerer som en hub, der kan modtage et USB signal og distribuere det videre via to USB-udgange, hvor den regenererer USB AUDIO-signalet via et superclockmodul, kaldet sCLK-EX. 5 V strømforsyningen renses også i hele 5 led. Efter hvad de oplyser, skulle det give en væsentligt forbedret gengivelse.

SotM kommer med en lille in-wall digital strømforsyning. Noget bedre kunne måske forventes, men den meget kraftige interne regulering giver et tilfredsstillende resultat. Men muligheden for opgradering af strømforsyningen er der dog. På bagsiden finder man et USB indgangsstik og to ud. Det er muligt at afbryde 5 V forsyningen ud af de 2 USB bøsninger, hvis ens DAC ikke behøver det. Jeg prøvede, men oplevede ikke nogen forskel i mit set-up. Det anbefale dog kun at bruge den ene udgang, idet kvaliteten skulle blive lettere forringet ved at anvende begge på een gang.

Der er også mulighed for en extern clock, som tilsluttes via et BNC-stik. Denne funktion blev dog ikke prøvet.

Boksen har ikke nogen afbryder, her må man blot trække DC forsyningsstikket ud.. En "by-pass" funktion ville også være rar, så man kunne sikre sig, at der skete noget.

Lyden af USB regenerering

Her er fodaftrykket noget anderledes end jeg oplevede det med USB kablerne alene. Stadig er boksen dog afhængig af kvaliteterne på de benyttede USB kabler. I

større grad på udgangen og stort set ikke på indgangen. Således må jeg konkludere, at den virkelig omdanner signalet og sende noget "renset" videre. Det kan derfor ikke undre, at den i forbindelse med de to mediesevere ikke kunne bidrage med det helt store. Begge var i forvejen i stand til at levere et rent og nærmest perfekt digitalt signal.

SoTM rykker dog lidt på fysikken i bunden og giver et lidt rundere og varmere lydbillede, hvor stemmer og instrumenter i midten kommer tættere på. Et mere intenst lydbillede, som især klæder mere up tempo rock og pop. Nogle vil sige mere rundt og "analogt". Problemet er, at den stadig er afhængig af de benyttede USB kabler. Eller rettere sagt kablet på udgangen til DAC'en.

I den ene opsætning havde vi to stk. Dyrholm USB til rådighed, de kom så i brug og sammenligningen med og uden boks, var mere retfærdig. Der sker noget, men det er svært at lægge noget til når kablerne i forvejen gør det godt. Snarere dæmpes detaljerne lidt, mens der kunne anes en lidt mere fysisk gengivelse af de laveste oktaver. Ellers var lydbillet meget lig det der kunne opnås med et enkelt Dyrholm X-series USB.

Holder man sig til mere almindelige USB kabler og forbinder boksen til en PC (optimeret til alt andet end musikgengivelse), giver den primært noget i forhold til størrelsen / bredden af lydbilledet og så fylder det hele noget mere. Der er mere krop og energi i musikken. Det gør sig primært bemærket på de laveste oktaver. Faktisk ret overbevisende hvordan bunden ændrer karakter. Det er ikke sådan at højttalerne pludseligt går lavere, men mine 4 stk. 15" basser fik noget mere magt og kontrol, som om de havde fået en langt mere kontrollerende forstærker. Hvordan det kan lade sig gøre, bare ved at "pille" lidt ved det digitale signal, skal jeg ikke kunne sige.

Kan alle høre det?

Min kæreste (som absolut ikke interesserer sig for hifi) er dog glad for Mike Oldfield. Under et af de talrige skift mellem kablerne spurgte jeg hende, om hun kunne høre nogen forskel? For det meste siger hun bare "Nej!". Men her var svaret; "Nu er musikken længere væk, mere på afstand" (Volumen var 100 % den samme). Jeg var mildt sagt forbavset, men helt korrekt. Når en ellers uinteresseret lytter bemærker forskelle, så må der være noget om det!

Samlet konklusion.

Tja, jeg må igen konkludere, at der faktisk er en stor forskel på USB kabler. Det vidste jeg godt i forvejen, men det er trods alt nogle år siden jeg sidst har prøvet alternativer.

Hvis vi ser bort fra prisforskellene, så er det meget kort sagt valget mellem det store sammenhæng og homogeniteten i Ansuz. Luft og gennemsigtighed i Dyrholm eller overblik og præcision fra Tellurium Q. Hvad man vælger kommer også an på, i hvilke sammenhænge kablerne anvendes. De to anlæg jeg prøvede på viste dog rimeligt sammenlignelige resultater.

SOTM boksen er et spændende produkt, der dog ifølge min erfaring primært henvender sig til dem der kører med PC som digital lydkilde. Her kommer den til sin ret og vil helt sikkert kunne give væsentlige fordele i form af mere rum, samt en rund og organisk gengivelse, med magt og power i de lave oktaver. Glem dog ikke, at den også vil nyde godt af et godt USB-kabel mellem boksen og din DAC.

Hvis man har bare et rimeligt vellydende set-up med PC/medieserver og en god DAC, så er det på sin plads at vælge et ordentligt USB-kabel. Det kan være et af de tre ovenfor, eller noget helt andet. Jeg vil ikke nævne nogen procenter i forhold til priser m.v. Blot anbefale alle (også tvivlerne) selv at prøve det. Hvis ikke du hører forskel, så brug pengene på noget andet. Er der den forskel, som jeg har oplevet, må du gøre op med dig selv, om der skal investeres.

TILFØJELSE november 2017 - Tellurium Q Statement USB

På hifimessen i Kastrup fik jeg lov at låne en anonymt udseende boks med Tellurium Qs fremtidige reference USB kaldet Statement. Forventet lancering december 2017 eller januar 2018. Der var naturligt nok ikke mange oplysninger og umiddelbart ligner det meget Tellurium Q Ultra Silver. Prisen er næsten 4 x så høj, så man kan, skal og må forvente, at der sker et eller andet. Det gør der så også! Hvor Ultra Silver lægger lydbilledet i lag bag højttalerne med masser af transparens og dybde, så har Statement bare mere af det hele. Alting finder den rette plads i lydbilledet, der bliver bredere og langt mere overskueligt. Gengivelsen er mere 3-dimensionel og man får simpelthen mere musikinformation og energi i lydbilledet. Dette sker vel at mærke på en ikke anstrengende måde. Alting falder bare på plads og man kan kun undres over, at et USB kabel magter at give en så meget mere musikalsk oplevelse.

Jeg tog også kablet med til min ven Henrik, hvor vi kobledet det mellem hans Aurender og en EMM Labs DAC 2X. Resultatet var det samme, om muligt endnu mere overbevisende. Vi var 4 til stede og alle hørte meget tydeligt, hvad der skete, også når vi skiftede tilbage til hans eget USB kabel eller mit Ultra Silver USB. Nok en fremtidig kunde?

Skal jeg så have dette kabel, når den endelige version foreligger? Tja, der skal da lige sælges lidt brugt hifi, samt de "gamle" USB-kabler. Men så er der vel ikke nogen vej uden om. Med tanke på at ALT digitalt lagret musik samt TIDAL hifi-streaming kører via dette kabel, ja så er der faktisk tale om en meget vigtig "navlestreng" i mit anlæg. Medieserver og DAC samt netkabler løber op i næsten 10 gange så meget som Tellurium Q Statement, så set i den sammenhæng kan det godt forsvares (synes jeg). Er dog stadig et stort spørgsmålstejn mht. hvordan et USB-kabel kan gøre så stor forskel.